

imigrantų šeimos ir bendruomenės? Kokia ilgalaikė strategija glėtų padėti spręsti šiuos iššūkius? Kokias rekomendacijas galėtume pateikti kalbos politikos formuotojams ir įgyvendintojams, kad palengvintume kalbinę integraciją ir sustiprintume mūsų bendruomenės tarpkultūrinę sąveiką? Tikimasi, kad šis pranešimas paskatins diskusiją dėl tolimesnių žingsnių, svarbių siekiant mūsų visų visuomenės gerovės.

Raktažodžiai: *įtrauktis, integracijos iššūkiai, ilgalaikė strategija, imigrantų šeimos, tarpkultūrinė sąveika.*

Žydronė KOLEVINSKIENĖ

Lietuvių literatūros ir tautosakos institutas

Tarp Lietuvos ir Ukrainos: poezija karo metu

Pranešime aktualizuojamas klausimas, ar apskritai galima, įmanoma literatūra, poezija po Bučos, Irpinės, Mariupolio?.. Panašų klausimą kėlė ir Ukrainos intelektualas, rašytojas publicistas ir politologas Mykola Riabčukas. Retorinis klausimas, akcentuojantis kainą to, ką dabar išgyvena ukrainiečiai. Ši tema skambėjo ir 2022 m. Poetiniame Druskininkų rudenyje. Pranešime pateikiama asociacija į Viktoro Hugo romano „Vargdienių“ barikadas Paryžiaus gatvėse ir Eugene'o Delacroix 1830 m. nutapytą paveikslą „Laisvė, vedanti liaudį į barikadas“ (dar vadinamu „Laisvė barikadose“). Dailininkas E. Delacroix buvo taip sukrėstas ir įkvėptas visai netoli jo studijos Paryžiuje matytų kovos vaizdų, kad savo broliui laiške rašė: „Aš ėmiausi šiuolaikinės temos, barikados, ir jei aš nekovoju dėl savo Tėvynės, tai dėl jos bent tapysiu“. Pranešime bus pristatoma, kokias kovas atspindi XX–XXI amžiaus Lietuvos ir Ukrainos literatūra (poezija), kaip kinta karo literatūros apibrėžtis, kaip veikia literatūrą karai. Pabrėžiama, kad partizaninio, rezistencinio karo tema jau ne vieną dešimtmetį Lietuvoje išlieka tarp aktualiausių, populiariausių tiek literatūros, tiek kultūros lauke. Tačiau šiandien Ukrainoje kuriama literatūra skiriasi nuo lietuviškojo konteksto pirmiausia tuo, kad kuriama čia pat, galbūt praėjus vos kelioms minutėms po sprogimo. Čia ir dabar. Ir ta realybė tokia intensyvi, kad naikina laiko ir vietos distanciją, kad lenkia bet kokią vaizduotę ir literatūrą. Literatūra, poezija gali būti ne tik apie karą, ne tik nukreipta prieš karą. Tai gali būti ir bandymas pagauti siaubingą karo patirtį iš dalyvaujančio chaotiškame griovimo ir naikinimo įvykyje. O gal tik tai ir lieka dykynėje paverstose, karo nualintose, be žmonių likusiose žemėse? – lieka literatūra, vaizdą paverčianti žodžiu. Pranešime remiamasi Serhijaus Žadano, Maksymo Krivcovo, Vainiaus Bako, Mariaus Buroko ir kitų poetų grožiniais teksta, interviu.

Raktažodžiai: *Lietuva, Ukraina, šiuolaikinė poezija, karo literatūra, karo patirtys.*

Валентина МИРОНОВА

Київський національний університет імені Тараса Шевченка

Наталія КОРОЛЬОВА

Київський національний університет імені Тараса Шевченка

Готелоніми грецько-латинського походження в лінгвістичному ландшафті Вільнюса й Києва

Значну частину лінгвістичного ландшафту сучасного міста займають готелоніми – власні назви приміщень, призначених для тимчасового проживання